

متن پرسش

سلام استاد: بیخشید مجدد وقت شریف حضرتعالی رو می گیرم در ادامه دو سوال ۱۱۴۲۵ و ۱۱۴۵۴ در مورد آیت الله خویی و سخن امام فرمودید سخن امام در مورد حوادث سال ۴۲ بوده. حرف شما درست. اما امام این حرف را در سال ۶۰ گفتند. یعنی ۲۰ سال بعد: در آن وقتی که اول نهضت بود، یک شخص سرشناس از این اشخاص گفته بود که ایرانیها دیوانه شده اند! قیام در مقابل محمدرضا را و ایستادگی در مقابل ظلم را، با تعبیر دیوانگی، یکی از اشخاص سرشناس معرفی کردند. آن کاسب یا تاجری که در منزل او بود و از او شنید این را، گفته بود که آقا، بعضی از اینها مردم کذا و کذا هستند و اینها بعضیشان هم شهید شده اند. آن آقای سرشناس گفته بود: این از خرپتشان بوده است! آدم که نمی رود در توی خیابان مقابل مسلسل بایستد! و همان آقای سرشناس پرونده اش از ساواک بیرون آمده و آن وقتی که جوانهای ما در خیابانها کشته می شدند، انگشتر برای سلامت محمدرضا فرستاده بود. یک دسته این طورند که حضرت امیر - سلام الله علیه - از اینها تعبیر می کند که اینها همشان علفشان است [۵]؛ مثل حیواناتی که همشان این است که شکمشان سیر بشود، شهواتشان را بر همه چیز مقدم می دارند؛ نماز هم می خوانند و روزه هم می گیرند و عبادات شرعی را هم بجا می آورند، لکن این طور است وضع تفکر که انسان نباید خودش را در معرض یک خطری، در معرض یک چیزی قرار بدهد و این کاری که این ملت شریف اسلام کردند، این کار یک کار جنون آمیز بوده است! ملاحظه می کنید که امام ایشان را با عرض معذرت با حیوانات مقایسه می کنند. در مورد آقای بروجردی سوال من این است که چرا هر موقع ما جوانها از سستی و بی موضعی علما در گذشته سوال می کنیم با این پاسخ مواجه می شویم که زمانه مناسب اقدام نبوده و شرایط زمانه اقتضا نمی کرده یا آنها مشغول زمینه سازی برای بعد بودند. نکته این است که اگر این منطق را بپذیریم پس باید بگوییم شبیه حرف آیت الله خویی، کاری که شیخ فضل الله نوری کرد نعوذ بالله خیریت بود. چون در نامناسب ترین زمانه این کار را کرد که منجر به اعدامش شد. ضمنا تذکر شعر مولوی خیلی خوب بود... اما آیا وقتی سوالی علمی دارم باید با چنین هشدار می مواجه شوم و ذهنم و دهانم را ببندم؟ ممنون از پاسخی که خواهید داد. باز هم به دلیل گرفتن وقت شما معذرت می خواهم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بنده در جریان فرمایش حضرت امام «رضوان الله تعالی علیه» بودم و در همین رابطه عرض کردم آیت الله خویی متوجه عمق نهضتی که توسط حضرت امام در حال وقوع بود نبودند

و این ضعف ایشان نباید موجب نادیده گرفتن خدمات ایشان باشد. در مورد آیت الله بروجردی متأسفانه اطلاعات کاملی ندارید از این جهت عرض کردم مواظب باشید قیامت خود را به خطر نیندازید. برای به دست آوردن نظریات صحیح نباید به دنبال نتایج سریع بود. به نظرم خیلی زود قضاوت می‌کنید. موفق باشید